Sygn. akt: KIO 3919/25

WYROK

Warszawa, dnia 16 października 2025 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca: Irmina Pawlik
Anna Kuszel - Kowalczyk
Ewa Sikorska

Protokolant: Mikołaj Kraska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 października 2025 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 15 września 2025 r. przez wykonawcę Stadler Polska sp. z o.o. z siedzibą w Siedlcach w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego PKP Intercity S.A. z siedzibą w Warszawie
przy udziale uczestnika po stronie zamawiającego: wykonawcy Alstom Polska S.A. z siedzibą w Warszawie

orzeka:

1. odrzuca odwołanie w zakresie zarzutów oznaczonych lit. A i B w *petitum* odwołania;
2. oddala odwołanie w pozostałym zakresie;
3. kosztami postępowania obciąża odwołującego Stadler Polska sp. z o.o. z siedzibą w Siedlcach i:
   3.1. zalicza do kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez odwołującego tytułem wpisu od odwołania, kwotę 3600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną przez odwołującego tytułem wynagrodzenia pełnomocnika, kwotę 17 zł 00 gr (siedemnaście złotych zero groszy) poniesioną przez odwołującego tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwotę 3600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną przez zamawiającego tytułem wynagrodzenia pełnomocnika;
   3.2. zasądza od odwołującego Stadler Polska sp. z o.o. z siedzibą w Siedlcach na rzecz zamawiającego PKP Intercity S.A. z siedzibą w Warszawie kwotę 3600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione przez zamawiającego tytułem wynagrodzenia pełnomocnika.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca:…….....

…….....

…….....

Sygn. akt: KIO 3919/25

Uzasadnienie

Zamawiający PKP Intercity S.A. z siedzibą w Warszawie (dalej jako „Zamawiający") prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia w trybie przetargu nieograniczonego na dostawę 42 piętrowych elektrycznych zespołów trakcyjnych wraz ze świadczeniem usług utrzymania (wewnętrzny identyfikator: 24/WNP-026511/TUT). Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w dniu 15 października 2024 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej S: 201/2024 pod numerem 621029-2024 Do ww. postępowania o udzielenie zamówienia zastosowanie znajdują przepisy ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1320, dalej „ustawa Pzp"). Wartość szacunkowa zamówienia przekracza progi unijne, o których mowa w art. 3 ustawy Pzp.

W dniu 15 września 2025 r. wykonawca Stadler Polska sp. z o.o. z siedzibą w Siedlcach (dalej jako „Odwołujący") wniósł odwołanie wobec czynności wyboru oferty wykonawcy Alstom Polska S.A. z siedzibą w Warszawie (dalej jako „Przystępujący") jako najkorzystniejszej w postępowaniu. Odwołujący zarzucił naruszenie przez Zamawiającego:

A. art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a i art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 w zw. z art. 16 pkt 1 ustawy Pzp przez zaniechanie odrzucenia oferty i wykluczenia Przystępującego z postępowania pomimo, że wykonawca celowo, w wyniku zamierzonego działania, a przynajmniej na skutek rażącego lub zwykłego niedbalstwa lub lekkomyślności, przedstawił informacje wprowadzające w błąd i zataił istotne informacje – przemilczając informacje na temat własnej działalności i nienależytej realizacji wykonywanego przez siebie zamówienia publicznego oraz zataił informacje na temat negatywnej historii kontraktowej podmiotów, na których zasobach polega: Alstom Transport S.A. z siedzibą w Saint-Ouen, Francja („Alstom Transport"), Alstom Netherlands B.V. z siedzibą w Ridderkerk, Holandia („Alstom

Netherlands"), Alstom Schweiz AG z siedzibą w Zurychu, Szwajcaria („Alstom Schweiz") i licznych przypadków nieprawidłowej realizacji zamówień publicznych, których dopuściły się te podmioty, co mogło mieć (i miało) istotny wpływ na decyzje Zamawiającego w postępowaniu;

B.art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a i art. 109 ust. 1 pkt 5 i 7 w zw. z art. 16 pkt 1 ustawy Pzp przez zaniechanie odrzucenia oferty i wykluczenia Przystępującego z postępowania na podstawie tych przepisów pomimo, iż zarówno wykonawca, jak i wszystkie podmioty, na których potencjał wykonawca się powoływał celem wykazania spełniania warunków udziału w postępowaniu, dopuścili się poważnych, zawinionych wykroczeń zawodowych związanych z realizacją wcześniejszych zamówień publicznych oraz z przyczyn leżących po ich stronie w znacznym stopniu lub zakresie nienależycie wykonali oraz długotrwale nienależycie wykonywali istotne zobowiązanie wynikające z wcześniejszych umów w sprawie zamówienia publicznego, co doprowadziło do odszkodowań lub porównywalnych sankcji oraz realizacji uprawnień z tytułu rękojmi za wady;

C.art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a i c oraz art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 4 i art. 16 pkt 1 ustawy Pzp oraz w zw. z § 4 ust. 1 pkt 3 lit. b oraz ust. 3 rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 23 grudnia 2020 r. w sprawie podmiotowych środków dowodowych oraz innych dokumentów lub oświadczeń, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy przez zaniechanie odrzucenia oferty i wykluczenia Przystępującego z postępowania pomimo, że wykonawca nie złożył właściwego podmiotowego środka dowodowego dotyczącego Alstom Schweiz w zakresie, który potwierdza brak podstaw wykluczenia opisanych w art. 109 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp w postaci urzędowego dokumentu dotyczącego w szczególności braku otwarcia likwidacji i ogłoszenia upadłości, ale w zamian przedstawił dwa oświadczenia własne oraz wprowadził Zamawiającego w błąd twierdząc, że w Szwajcarii tego rodzaju dokumenty nie są wydawane.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej, powtórzenia oceny ofert w postępowaniu oraz odrzucenia oferty i wykluczenia Przystępującego.

Zamawiający 10 października 2025 r. złożył pisemną odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o odrzucenie odwołania w zakresie zarzutów oznaczonych lit. A i B oraz o oddalenie odwołania w zakresie zarzutu z lit. C, ewentualnie o oddalenie odwołania w całości.

Przystępujący w tym samym dniu złożył stanowisko pisemne, również wnosząc o odrzucenie odwołania w zakresie zarzutów oznaczonych lit. A i B oraz o oddalenie odwołania w zakresie zarzutu z lit. C, ewentualnie o oddalenie odwołania w całości.

Odwołujący 13 października 2025 r. złożył pisemną replikę na wnioski o odrzucenie odwołania w zakresie zarzutów z lit. A i B.

Po przeprowadzeniu rozprawy, na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, uwzględniając akta sprawy odwoławczej, Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje.

Izba stwierdziła skuteczność przystąpienia zgłoszonego do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego przez wykonawcę Alstom Polska S.A. z siedzibą w Warszawie.

Izba rozstrzygając sprawę uwzględniła dokumentację postępowania o udzielenie zamówienia przekazaną przez Zamawiającego, w szczególności wnioski wykonawców o dopuszczenie do udziału w postępowaniu, informację o ocenie wniosków, oferty wykonawców, podmiotowe środki dowodowe złożone przez Przystępującego oraz korespondencję prowadzoną przez Zamawiającego z Przystępującym w przedmiocie ich uzupełnienia lub wyjaśnienia, zawiadomienie o wyborze oferty najkorzystniejszej. Izba w zakresie zarzutu oznaczonego lit. C w *petitum* odwołania dopuściła i przeprowadziła ponadto dowody z dokumentów:

- złożonych przez Odwołującego, tj. zapytanie skierowane do Ambasady Szwajcarii w Polsce i odpowiedź Ambasady Szwajcarii w Polsce z dnia 23 września 2025 r., dwa dokumenty (wraz z tłumaczeniem) potwierdzające brak stwierdzenia podstaw wykluczenia, składane przez Stadler Bussnang AG (podmiot szwajcarski) z Urzędu ds. Egzekucji i Upadłości, opinia Valfor Rechtstanwälte AG dotycząca sposobu potwierdzania braku podstaw wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp (wraz z tłumaczeniem);
- złożonych przez Zamawiającego, tj. opinia kancelarii Walder Wyss Ltd. (wraz z tłumaczeniem);
- złożonych przez Przystępującego, tj. oświadczenie osoby odpowiedzialnej za kwestie formalno-prawne w Alstom Schweiz AG wraz z przykładowym odpisem z Rejestru Urzędu Handlowego spółki w likwidacji, w którym ujawniono informacje o upadłości spółki;

na okoliczności wynikające z treści tych dokumentów, wskazane przez Strony i Uczestnika, w szczególności na okoliczność ustalenia wydawanych w Szwajcarii dokumentów potwierdzających brak podstaw wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp.

Pozostałe wnioski dowodowe w sprawie zostały złożone w zakresie zarzutów A i B, które nie podlegały merytorycznemu rozpoznaniu, o czym mowa w dalszej części uzasadnienia.

Izba ustaliła, co następuje:

Przedmiotem zamówienia jest dostawa 42 piętrowych elektrycznych zespołów trakcyjnych wraz ze świadczeniem usług utrzymania. Zamawiający przewidział ponadto możliwość skorzystania z prawa opcji, polegającego na możliwości dostawy dodatkowych maksymalnie 30 pojazdów wraz ze świadczeniem usług utrzymania.

W Rozdziale VIII ust. 3 pkt 1 OPiW Zamawiający przewidział podstawy wykluczenia wykonawcy z postępowaniu, w tym w lit. h) podstawę określoną w art. 109 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp, w lit. i) i k) podstawy określone w art. 109 ust. 1 pkt 5 i 7 ustawy Pzp, a w lit. l) i n) podstawy określone w art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 ustawy Pzp.

W postępowaniu złożono trzy wnioski o dopuszczenie do udziału w postępowaniu. Przystępujący wraz z wnioskiem złożył JEDZ, w którym wskazał, że polega na zdolnościach innych podmiotów. Ponadto w odpowiedzi na pytanie „Czy wykonawca jest winien poważnego wykroczenia zawodowego" udzielił odpowiedzi „Nie". Również w odpowiedzi na pytanie „Czy wykonawca znajdował się w sytuacji, w której wcześniejsza umowa w sprawie zamówienia publicznego, wcześniejsza umowa z podmiotem zamawiającym lub wcześniejsza umowa w sprawie koncesji została rozwiązana przed czasem, lub w której nałożone zostało odszkodowanie bądź inne porównywalne sankcje w związku z tą wcześniejszą umową?" Przystępujący udzielił odpowiedzi „Nie".

Przystępujący wraz z wnioskiem złożył załącznik do JEDZ (do Części III. Podstawy wykluczenia, litera C: Podstawy związane z niewypłacalnością, konfliktem interesów lub wykroczeniami zawodowymi - w zakresie przesłanek opisanych w art. 109 ust. 1 pkt 7 Pzp), w którym przedstawił opis zdarzeń, w tym zdarzeń dotyczących realizacji umowy nr M-01-MEN-256/23. Przystępujący wskazał:
„Alstom wskazuje, iż w toku realizacji umowy nr M-01-MEN-256/23, zamawiający – „Koleje Mazowieckie – KM" sp. z o.o. (dalej: Koleje Mazowieckie) naliczył wobec Alstom opisane poniżej szczegółowo kary umowne: [w tym miejscu przedstawiono tabelę zawierająca listę ośmiu not obciążeniowych nieuznanych przez wykonawcę – kary umowne za zwłokę w wykonaniu naprawy na poziomie utrzymania P5].
Alstom wskazuje, że w pełni kwestionuje powyższe należności naliczone przez Koleje Mazowieckie co do zasady i wysokości podnosząc, że naliczone przez Koleje Mazowieckie kary umowne są w całości nienależne.
W szczególności bowiem okoliczności, wskutek których doszło do przekroczenia terminu wykonania poszczególnych napraw, stanowiły okoliczności niezależne od wykonawcy, związane m.in. z: - prowadzonymi robotami budowlanymi wyłączającymi możliwość korzystania z bocznicy podwykonawcy Alstom i ograniczenia liczby torów, z których możliwe jest korzystanie w celu realizacji zadania; - obiektywną i powszechnie znaną sytuacją międzynarodową wpływającą na wydłużenia terminów dostaw niektórych podzespołów i komponentów, pomimo odpowiednio wyprzedzającego ich zamówienia przez wykonawcę w stosunku do terminów umownych i dołożenia przez wykonawcę należytej staranności w związku z realizacją umowy; - wystąpieniem konieczności realizacji prac dodatkowych, których wykonawca nie był w stanie przewidzieć na etapie zawarcia umowy, wpływających na czas naprawy określonych komponentów i ich dostaw.
Ponadto, po stronie zamawiającego nie doszło również do wystąpienia szkody w związku ze zdarzeniami, w związku z którymi naliczył wobec wykonawcy ww. kary umowne.
W przedmiocie ww. kar umownych prowadzona jest aktualnie korespondencja i rozmowy stron, w ramach których Alstom konsekwentnie wskazuje na okoliczności świadczące o bezzasadności obciążenia go przedmiotowymi należnościami. Do chwili obecnej ww. czynności nie uległy zakończeniu.
Alstom wskazuje, że niezależnie od nałożonych kar, Alstom realizuje nw. kontrakty w sposób prawidłowy i rzetelny. W szczególności, nie doszło do, spowodowanego przyczynami leżącymi po stronie Alstom, nienależytego lub długotrwałego nienależytego wykonywania, w znacznym stopniu lub zakresie, istotnego zobowiązania wynikającego z wcześniejszej umowy w sprawie zamówienia publicznego, które doprowadziłoby do wypowiedzenia lub odstąpienia od umowy, odszkodowania, wykonania zastępczego lub realizacji uprawnień z tytułu rękojmi za wady."

Przystępujący złożył wraz z wnioskiem również dokumenty JEDZ dla podmiotów udostępniających zasoby, tj. ALSTOM Schweiz AG z siedzibą w Zurychu, Szwajcaria, ALSTOM Netherlands B.V. z siedzibą w Ridderkerk, Holandia ALSTOM Transport SA. Z siedzibą w Saint-Ouen, Francja W odpowiedzi na pytanie „Czy wykonawca jest winien poważnego wykroczenia zawodowego" w JEDZ-ach udzielono odpowiedzi „Nie". Również w odpowiedzi na pytanie „Czy wykonawca znajdował się w sytuacji, w której wcześniejsza umowa w sprawie zamówienia publicznego, wcześniejsza umowa z podmiotem zamawiającym lub wcześniejsza umowa w sprawie koncesji została rozwiązana przed czasem, lub w której nałożone zostało odszkodowanie bądź inne porównywalne sankcje w związku z tą wcześniejszą umową?" w JEDZ-ach ww. podmiotów udzielono odpowiedzi „Nie."

Zamawiający pismem z 18 grudnia 2025 r. zawiadomił wykonawców o ocenie wniosków, wskazując, że nie

podlegają one odrzuceniu i wszyscy wykonawcy zostali zakwalifikowania do dialogu konkurencyjnego. Czynność ta nie została zaskarżona. Po zakończeniu dialogu oferty w postępowaniu złożyli Odwołujący i Przystępujący.

Pismem z 22 sierpnia 2025 r. Zamawiający wezwał Przystępującego na podstawie art. 126 ust. 1 ustawy Pzp do złożenia podmiotowych środków dowodowych, w tym do złożenia oświadczenia o aktualności informacji zawartych w JEDZ (wykonawcy i podmiotów udostępniających zasoby) oraz – w odniesieniu m.in. do ALSTOM Schweiz AG - odpisu lub informacji z Krajowego Rejestru Sądowego w zakresie art. 109 ust. 1 pkt 4 Ustawy Pzp, sporządzonych nie wcześniej niż 3 miesiące przed jej złożeniem, jeżeli odrębne przepisy wymagają wpisu do rejestru lub ewidencji.

W odpowiedzi na to wezwanie Przystępujący złożył oświadczenie własne oraz oświadczenia podmiotów udostępniających zasoby o aktualności informacji zawartych w JEDZ. Ponadto przedstawił zaktualizowany załącznik do JEDZ dotyczący Przystępującego, w którym w odniesieniu do realizacji umowy nr M-01-MEN-256/23 uzupełniono tabelę z listą not obciążeniowych o noty wystawione po dniu złożenia wniosku o dopuszczenie do udziału w postępowaniu. W pozostałym zakresie opis zdarzenia nie zmienił się w stosunku do przedstawionego wraz z wnioskiem.

Przystępujący złożył ponadto dokument rejestrowy dla ALSTOM Schweiz AG z Urzędu Rejestracji Handlowej Kantonu Zurych (wraz z tłumaczeniem) w celu wykazania braku podstawy wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp. Wskazał także, że składa dokumenty potwierdzające, że wobec podmiotu udostępniającego zasoby nie otwarto likwidacji, nie ogłoszono upadłości, jego aktywami nie zarządza likwidator lub sąd, nie zawarł układu z wierzycielami, jego działalność gospodarcza nie jest zawieszona ani nie znajduje się on w innej tego rodzaju sytuacji wynikającej z podobnej procedury przewidzianej w przepisach miejsca wszczęcia tej procedury - wystawione nie wcześniej niż 3 miesięcy ich złożeniem i/lub oświadczenie podmiotu udostępniającego zasoby w tym zakresie, ze wskazaniem osób uprawnionych do jego reprezentacji, złożone przed notariuszem. Przystępujący złożył oświadczenie spółki z notarialnym poświadczeniem podpisów.

Zamawiający w piśmie z 29 sierpnia 2025 r. wezwał Przystępującego na podstawie art. 128 ust. 4 ustawy Pzp do złożenia wyjaśnień treści podmiotowych środków dowodowych, w tym – w odniesieniu do ALSTOM Schweiz AG - potwierdzenie, iż w siedzibie kraju Wykonawcy nie wydaje się informacji z Krajowego Rejestru Sądowego, w zakresie, o którym mowa w art. 109 ust. 1 pkt 4 Ustawy Pzp oraz że nie istnieją inne z odpowiednie rejestry albo, inne równoważne dokument wydane przez właściwy organ sądowy lub administracyjny kraju, w którym podmiot udostępniający zasoby ma siedzibę lub miejsce zamieszkania, w zakresie o którym mowa na wstępie oraz potwierdzenie, iż w Szwajcarii nie ma przepisów o oświadczeniu pod przysięgą.

W odpowiedzi na to wezwanie Przystępujący potwierdził, że w Szwajcarii nie wydaje się informacji z Urzędu Rejestracji Handlowej Kantonu Zurych w zakresie, o którym mowa w art. 109 ust 1 pkt 4 Ustawy Pzp oraz że nie istnieją inne odpowiednie rejestry albo inne równoważne dokumenty wydane przez właściwy organ sądowy lub administracyjny kraju, w którym podmiot udostępniający zasoby ma siedzibę w zakresie jak wyżej. Ponadto przekazał oświadczenie ALSTOM Schweiz AG, złożone przez osoby uprawnione do reprezentacji pod przysięgą w dniu 1 września 2025 roku, w którym wskazano, że w stosunku do Spółki nie otwarto likwidacji, nie ogłoszono upadłości, aktywa Spółki nie są zarządzane przez likwidatora lub sąd, Spółka nie zawarła układu z wierzycielami, działalność gospodarcza Spółki nie została zawieszona i Spółka nie znajduje się w innej tego rodzaju sytuacji wynikającej z podobnej procedury przewidzianej w przepisach miejsca wszczęcia tej procedury.

Pismem z 3 września 2025 r. Zamawiający zawiadomił wykonawców o wyborze oferty Przystępującego jako najkorzystniejszej w postępowaniu, która uzyskała 95,25 pkt w kryteriach oceny ofert. Oferta Odwołującego uzyskała 94,91 pkt.

Izba zważyła, co następuje:

Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, poczynione ustalenia faktyczne oraz orzekając w granicach zarzutów zawartych w odwołaniu, Izba stwierdziła, że odwołanie podlega odrzuceniu w zakresie zarzutów oznaczonych lit. A i B w *petitum* odwołania oraz oddaleniu w zakresie zarzutu oznaczonego lit. C.

Izba na podstawie art. 528 pkt 3 ustawy Pzp odrzuciła odwołanie w części dotyczącej zarzutu naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a i art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 w zw. z art. 16 pkt 1 ustawy Pzp przez zaniechanie odrzucenia oferty i wykluczenia Przystępującego z postępowania pomimo, że wykonawca celowo, w wyniku zamierzonego działania, a przynajmniej na skutek rażącego lub zwykłego niedbalstwa lub lekkomyślności, przedstawił informacje wprowadzające w błąd i zataił istotne informacje – przemilczając informacje na temat własnej działalności i nienależytej realizacji wykonywanego przez siebie zamówienia publicznego oraz zataił informacje na temat negatywnej historii kontraktowej podmiotów, na których zasobach polega i licznych przypadków nieprawidłowej realizacji zamówień publicznych, których dopuściły się te podmioty, co mogło mieć (i miało) istotny wpływ na decyzje Zamawiającego w postępowaniu (zarzut A)

oraz zarzutu naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a i art. 109 ust. 1 pkt 5 i 7 w zw. z art. 16 pkt 1 ustawy Pzp przez zaniechanie odrzucenia oferty i wykluczenia Przystępującego z postępowania na podstawie tych przepisów pomimo, iż zarówno wykonawca, jak i wszystkie podmioty, na których potencjał wykonawca się powoływał celem wykazania spełniania warunków udziału w postępowaniu, dopuścili się poważnych, zawinionych wykroczeń zawodowych związanych z realizacją wcześniejszych zamówień publicznych oraz z przyczyn leżących po ich stronie w znacznym stopniu lub zakresie nienależycie wykonali oraz długotrwale nienależycie wykonywali istotne zobowiązanie wynikające z wcześniejszych umów w sprawie zamówienia publicznego, co doprowadziło do odszkodowań lub porównywalnych sankcji oraz realizacji uprawnień z tytułu rękojmi za wady (zarzut B).

Zgodnie z art. 528 pkt 3 ustawy Pzp Izba odrzuca odwołanie, jeżeli stwierdzi, że: odwołanie zostało wniesione po upływie terminu określonego w ustawie. Powyższy przepis, na zasadzie *a maiori ad minus*, uzasadnia także konieczność odrzucenia odwołania w części, jeżeli określone zarzuty podniesiono po upływie ustawowego terminu. Art. 515 ust. 1 pkt 1 lit. a) ustawy Pzp wskazuje, że odwołanie wnosi się: przypadku zamówień, których wartość jest równa albo przekracza progi unijne, w terminie 10 dni od dnia przekazania informacji o czynności zamawiającego stanowiącej podstawę jego wniesienia, jeżeli informacja została przekazana przy użyciu środków komunikacji elektronicznej. Zgodnie zaś z art. 515 ust. 3 pkt 1 ustawy Pzp odwołanie w przypadkach innych niż określone w ust. 1 i 2 wnosi się w terminie: 10 dni od dnia, w którym powzięto lub przy zachowaniu należytej staranności można było powziąć wiadomość o okolicznościach stanowiących podstawę jego wniesienia, w przypadku zamówień, których wartość jest równa albo przekracza progi unijne.

W rozpoznawanej sprawie należy w pierwszej kolejności zauważyć, że przedmiotowe postępowanie o udzielenie zamówienia prowadzone jest w trybie dialogu konkurencyjnego, czyli jest postępowaniem wieloetapowym. Pierwszym z jego etapów był etap oceny wniosków o dopuszczenie do udziału w postępowaniu, który zakończył się 18 grudnia 2024 r. W zawiadomieniu o ocenie wniosków skierowanym do wykonawców Zamawiający wprost wskazał, że wszyscy wykonawcy złożyli wnioski ważne, niepodlegające odrzuceniu, poinformował, że wnioski złożone zostały w terminie, przez wykonawców niepodlegających wykluczeniu z postępowania i spełniających warunki udziału w postępowaniu. Decyzja Zamawiającego, stwierdzająca brak istnienia na moment oceny wniosków podstaw wykluczenia wykonawców z postępowania, została powzięta na podstawie dokumentów złożonych przez wykonawców wraz z wnioskami, czyli w przypadku Przystępującego na podstawie m.in. dokumentu JEDZ wykonawcy, załącznika do JEDZ opisującego zdarzenia związane z realizacją przez Przystępującego innych umów oraz dokumentów JEDZ dla trzech podmiotów udostępniających zasoby. Złożony przez Przystępującego wniosek o dopuszczenie do udziału w postępowaniu wraz z załącznikami został udostępniony Odwołującemu tuż po ocenie wniosków, na jego żądanie. Odwołujący powziął wówczas wiedzę, że zarówno Przystępujący, jak i podmioty udostępniające Przystępującemu zasoby, w dokumentach JEDZ udzieliły odpowiedzi negatywnej na pytania „Czy wykonawca jest winien poważnego wykroczenia zawodowego" oraz „Czy wykonawca znajdował się w sytuacji, w której wcześniejsza umowa w sprawie zamówienia publicznego, wcześniejsza umowa z podmiotem zamawiającym lub wcześniejsza umowa w sprawie koncesji została rozwiązana przed czasem, lub w której nałożone zostało odszkodowanie bądź inne porównywalne sankcje w związku z tą wcześniejszą umową?" Odwołujący powziął wówczas również wiedzę o okolicznościach związanych z realizacją przez Przystępującego umowy nr M-01-MEN-256/23 zawartej z zamawiającym Koleje Mazowieckie – KM sp. z o.o.

Izba stwierdziła, że okoliczności faktyczne będące podstawą zarzutów A i B podniesionych przez Odwołującego obecnie były Odwołującemu znane (a przynajmniej mogły być mu znane) już w dacie oceny wniosków, a zatem termin na skorzystanie ze środków ochrony prawnej upłynął 30 grudnia 2024 r. To wówczas Odwołujący dowiedział się o tym, jakie zdarzenia opisał Przystępujący w załączniku do JEDZ oraz jakich odpowiedzi na pytania dotyczące realizowanych umów udzielili w JEDZ Przystępujący i podmioty udostępniające mu zasoby, czyli powziął wiadomość o tym, że Przystępujący (i odpowiednio podmioty udostępniające zasoby) nie podał informacji o zdarzeniach, które zdaniem Odwołującego wpisywały się w przesłanki z art. 109 ust. 1 pkt 5 lub 7 ustawy Pzp, bądź też – w odniesieniu do umowy dla Kolei Mazowieckich - podał informacje, które Odwołujący uznaje za niepełne i nierzetelne. Odwołujący z przekazanej mu informacji o ocenie wniosków dowiedział się, że Zamawiający – w oparciu o oświadczenia przedstawione przez wykonawcę - stwierdził brak podstaw wykluczenia Przystępującego z postępowania i odrzucenia jego wniosku. Odwołujący w postępowaniu odwoławczym nie przedstawił argumentacji, która przekonałaby skład orzekający o odmiennym stanie rzeczy, w szczególności, że po dacie oceny wniosków ujawniły się takie okoliczności faktyczne, które wpływałyby na uznanie, że zarzuty dotyczące czy to nienależytego wykonywania umów, czy wprowadzenia Zamawiającego w błąd poprzez zatajenie informacji dotyczących tzw. historii kontraktowej Przystępującego, zaktualizowały się później i nie mogły zostać podniesione przez Odwołującego na etapie oceny wniosków.

Należy tutaj zwrócić uwagę, że opisy zdarzeń, których dotyczą zarzuty oznaczone lit. A i B, zawarte w odwołaniu były bardzo ogólne i zostały w dużej mierze oparte na fragmentarycznych doniesieniach prasowych. Jak zauważył

Przystępujący, w oparciu o treść odwołania trudno tak naprawdę ustalić, co konkretnie Odwołujący uznaje za zdarzenie mające wpisywać się w przesłanki z art. 109 ust. 1 pkt 5 lub 7 ustawy Pzp. Powyższe bezpośrednio rzutuje również na ustalenie okoliczności związanych z terminem na wniesienie odwołania. Odwołujący w tak ogólny sposób opisał okoliczności związane z nienależytym wykonaniem umów, że co do części z nich trudno w ogóle ustalić zarówno moment zdarzenia, jak i to kiedy Odwołujący przy dochowaniu należytej staranności mógł powziąć wiedzę o określonym zdarzeniu. To rolą Odwołującego było jednak tak przedstawić stan faktyczny, aby wykazać, że zarzuty oparte na okolicznościach związanych z realizacją konkretnych umów nie mogły zostać podniesione na etapie oceny wniosków. Zarówno Zamawiający, jak i Przystępujący w złożonych pismach, uzasadniając wnioski o odrzucenie odwołania w części dotyczącej zarzutów z lit. A i B, przedstawili argumenty odrębnie dla każdej kwestionowanej w odwołaniu umowy, powołując się na okoliczności świadczące o tym, że zarzuty podniesiono z uchybieniem ustawowego terminu, do tego oparte na informacjach czy dowodach wskazanych przez samego Odwołującego. Odwołujący zaś ani składając pisemną replikę na wnioski o odrzucenie odwołania, ani na posiedzeniu, nie przedstawił w ocenie Izby konkretnych argumentów, które pozwoliłyby stwierdzić, że dopiero po dacie oceny wniosków zaistniały takie okoliczności faktycznie, które aktualizowały zarzuty. Nie stanowi w realiach rozpoznawanej sprawy okoliczności otwierającej na nowo termin do wniesienia odwołania fakt złożenia przez Przystępującego i podmioty udostepniające mu zasoby oświadczeń o aktualności informacji zawartych w JEDZ, które jedynie potwierdzają stan już istniejący w dacie złożenia wniosku i znany Odwołującemu po ocenie wniosków. Nie stanowi takiej okoliczności również posłużenie się przez Odwołującego artykułami prasowymi czy pismami pochodzącymi z daty po ocenie wniosków, gdyż sam fakt ich pozyskania w późniejszym terminie przez Odwołującego nie jest równoznaczny z tym, że Odwołujący przy dochowaniu należytej staranności nie mógł powziąć wiedzy o zdarzeniach konstytuujących zarzut wcześniej.

Oczywiście zgodzić należy się z Odwołującym, że Zamawiający może weryfikować istnienie podstaw wykluczenia na każdym etapie postępowania – wskazuje na to wprost art. 110 ust. 1 ustawy Pzp, zgodnie z którym wykonawca może zostać wykluczony przez zamawiającego na każdym etapie postępowania o udzielenie zamówienia. Zaktualizowanie się takich podstaw skutkuje obowiązkiem wykluczenia wykonawcy z postępowania i odrzucenia jego oferty niezależnie od tego, na jakim etapie postępowania o udzielenie zamówienia ujawniły się okoliczności stanowiące podstawę wykluczenia. Izba nie neguje też stanowiska Odwołującego, że Zamawiający zobowiązany jest dochować w tym zakresie należytej staranności i rzetelnie zweryfikować sytuację podmiotową wykonawcy. Niemniej powyższych okoliczności nie można równoważyć z przyznaniem wykonawcy prawa do wniesienia odwołania wobec zaniechania wykluczenia konkurenta z postępowania na etapie wyboru oferty najkorzystniejszej w sytuacji, gdy wykonawca mógł zarzuty w tym zakresie podnieść już na etapie oceny wniosków i zarzuty te konstruuje w oparciu o okoliczności, które były mu znane lub powinny być znane już na etapie oceny wniosków. Takie działanie prowadziłoby w ocenie składu orzekającego do obejścia przepisów regulujących terminy na wnoszenie środków ochrony prawnej.

Odnosząc się do poszczególnych zdarzeń, których dotyczą zarzuty oznaczone lit. A i B, Izba wskazuje, że:

- o okolicznościach faktycznych związanych z realizacją przez Przystępującego umowy na rzecz Kolei Mazowieckich Odwołujący dowiedział się już na podstawie załączonego przez Przystępującego do JEDZ opisu zdarzeń. Opis okoliczności związanych z realizacją umowy nr M-01-MEN-256/23 przedstawiony w ww. załączniku wraz z wnioskiem o dopuszczenie do udziału w postępowaniu był tożsamy z opisem, jaki został zawarty w zaktualizowanym opisie zdarzeń złożonym wraz z oświadczeniem o aktualności informacji zawartych w JEDZ. Uzupełniona została wyłącznie tabela z notami obciążeniowymi. Odwołujący już w oparciu o dokumenty złożone wraz z wnioskiem o dopuszczenie do udziału w postępowaniu powziął wiedzę o fakcie obciążania Przystępującego karami umownymi za zwłokę w wykonaniu napraw na poziomie utrzymania P5, jak i o okoliczności, że Przystępujący kwestionuje zasadność tych kar i z jakich powodów. Sam fakt, że po dacie złożenia wniosków wykonawcy naliczano dalsze kary nie stanowi okoliczności otwierającej Odwołującemu termin na wniesienie odwołania, podobnie jak fakt, że Odwołujący wszedł w posiadanie pism Kolei Mazowieckich z 2025 r. Brak jest podstaw do przyjęcia, że Odwołujący nie był w stanie podnieść zarzutów dotyczących tej umowy już 30 grudnia 2024 r. Co więcej, w postępowaniu odwoławczym sam złożył pisma Kolei Mazowieckich datowane na okres marzec-listopad 2024 r., potwierdzając pośrednio, że już wówczas istniała możliwość pozyskania stosownych dowodów;
- w odniesieniu do umowy z Kolejami Holenderskimi należy wskazać, że podstawy faktyczne zarzutu opierają się zasadniczo na kwestionowaniu wiarygodności listu referencyjnego z 24 października 2024 r. załączonego do wniosku Przystępującego o dopuszczenie do udziału w postępowaniu, czyli dokumentu znanego Odwołującemu 30 grudnia 2024 r. Ponadto Odwołujący w celu uzasadnienia twierdzeń o opóźnieniach w dostawach powołał się na artykuły opublikowane w Internecie w listopadzie 2022 r. i lutym 2024 r., co potwierdza, że o okolicznościach stanowiących podstawy faktyczne zarzutu wiedział lub mógł powziąć wiedzę już w dacie oceny wniosków. Odwołujący nie przedstawił twierdzeń, które wykazywałyby, że zdarzenia konstytuujące zarzut miały miejsce później, czy też że nie

mógł on przy dochowaniu należytej staranności powziąć o nich wcześniej wiedzy;

- w zakresie umowy z ARF opis zdarzenia, z którym Odwołujący wiązał naruszenie przez Zamawiającego przepisów ustawy Pzp był bardzo lakoniczny i oparty wyłącznie na danych wynikających z załączonych do odwołania dwóch artykułów prasowych. Odwołujący powołał się wyłącznie na okoliczność, że firma Alstom Transport popadła w zwłokę w dostawie pojazdów, które miały zostać odebrane w terminach od listopada 2023 r. do września 2024 r., za co naliczono jej karę umowną. Odwołujący nie przedstawił konkretnych argumentów, które pozwoliłyby stwierdzić, że dopiero po dacie oceny wniosków zaistniały takie okoliczności faktycznie, które aktualizowały zarzut. Sam fakt posłużenia się przez Odwołującego artykułami prasowymi opublikowanymi w 2025 r., nie jest równoznaczny z tym, że Odwołujący przy dochowaniu należytej staranności nie mógł powziąć wiedzy o zdarzeniach konstytuujących zarzut wcześniej. Skoro pojazdy miały być dostarczane już od listopada 2023 r., to w dacie oceny wniosków istniał już stan opóźnień w realizacji kontraktu i to długotrwałych, a kary umowne sukcesywnie naliczane były wykonawcy już wcześniej. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na stwierdzenie, że zdarzenia konstytuujące zarzut miały miejsce po dacie oceny wniosków, czy też że Odwołujący nie mógł przy dochowaniu należytej staranności powziąć wcześniej wiedzy o nienależytej realizacji umowy w istotnym stopniu i naliczaniu kar umownych, Odwołujący powyższego nie wykazał;
- w odniesieniu do umowy z Metrorex z dnia 2 grudnia 2020 r. Odwołujący przedstawił artykuły prasowe, z których wynikało, że termin dostawy pojazdów ustalono na lato 2022 r. i że już w grudniu 2023 r. pojawiły się w Internecie informacje o opóźnieniach i naliczeniu kar umownych. Odwołujący nie przedstawił żadnych twierdzeń, które przeczyłyby możliwości podniesienia zarzutów dotyczących tego kontraktu 30 grudnia 2024 r. Opis zdarzenia, z którym Odwołujący wiązał naruszenie przez Zamawiającego przepisów ustawy Pzp był bardzo lakoniczny i oparty wyłącznie na szczątkowych danych wynikających z załączonych do odwołania artykułów prasowych, które nie pozwalają nawet na konkretną identyfikację zdarzenia mającego stanowić podstawę wykluczenia Przystępującego z postępowania. Odwołujący nie wyjaśnił też jak fakt skorzystania przez zamawiającego z zabezpieczenia należytego wykonania umowy miałby wpływać na uznanie, że dopiero wówczas zaktualizowała się możliwość podniesienia zarzutów;
- jeśli chodzi o umowę z Miastem Lille Odwołujący wprost powołał się na okoliczności, które powinny mu być znane już w dacie złożenia wniosków, tj. fakt zawarcia umowy w 2012 r., przedłużenie terminu realizacji umowy do kwietnia 2023 r. na podstawie aneksu ze stycznia 2020 r. zawartego w wyniku mediacji z powodu opóźnień w realizacji, niezdolność Alstom do wypełniania zobowiązań, do właściwej organizacji, czy o zaniedbaniach systemowych i dysfunkcjach, które to okoliczności wywodził z załączonych do odwołania komunikatów Miasta Lille, opublikowanych w 2023 r. Brak było przeszkód, aby Odwołujący podniósł tożsame okoliczności faktyczne już w dniu 30 grudnia 2024 r. Nie stanowi w ocenie Izby zdarzenia otwierającego termin na wniesienie środków ochrony prawnej hasłowe powołanie się przez Odwołującego na „dwie serie incydentów, mające wskazywać na kolejne awarie", Odwołujący nie przedstawił w tym zakresie żadnych konstruktywnych argumentów. Z kolei okoliczności, na które Odwołujący powołał się w replice z 13 października 2025 r. dotyczące naliczania wykonawcy dalszych kar poza karami wynikającymi z ww. aneksu, wykraczają poza podstawy faktyczne zarzutu zawarte w odwołaniu;
- w zakresie umowy z SNCF na dostawę pojazdów RER zawartej z Alstom Transport cały opis zdarzenia przedstawiony w odwołaniu ograniczał się do stwierdzenia, że francuski przewoźnik zawiesił w marcu 2025 r. wykonywanie umowy. W oparciu o podstawy faktyczne zarzutu nie sposób w ogóle ustalić zdarzenia, jakie miałoby stanowić podstawę wykluczenia, za zdarzenie takie nie sposób bowiem uznać zawieszenia wykonywania umowy, które może być co najwyżej konsekwencją naruszenia obowiązków umownych przez wykonawcę. Przedmiotowa umowa została zawarta w styczniu 2017 r., a termin oddania pojazdów do użytku ustalono na listopad 2023 r. Zasadniczo Odwołujący powinien zatem być w stanie powziąć wiedzę o ewentualnym nienależytym wykonaniu umowy wcześniej i dysponować nią na dzień 30 grudnia 2024 r. Okoliczność, że Odwołujący posłużył się publikacją internetową z 2025 r. nie oznacza, że wcześniej niezbędne informacje nie były dostępne. Odwołujący nie wskazał dlaczego kluczowe znaczenie miałoby tu mieć zawieszenie wykonywania umowy, która była umową ramową (co wynika z artykułu złożonego przez Odwołującego). Analogicznie sytuacja kształtuje się w odniesieniu do umowy na dostawę pojazdów TGV zawartej z 2018 r. W tym zakresie stanowisko Odwołującego zostało ograniczone do stwierdzenia, że „skala opóźnień jest tak duża, że na wykonawcę nałożono kary umowne w maksymalnej wysokości przewidzianej kontraktem". Z informacji internetowych przedstawionych przez Odwołującego wynika, że dostawy miały mieć miejsce na przełomie roku 2023 i 2024, wynika z nich także, że kary umowne zostały zapłacone, co oznacza, że zdarzenie mające stanowić podstawę wykluczenia wystąpiło wcześniej. To zadaniem Odwołującego było wykazać, że zdarzenie to nastąpiło po dacie oceny wniosków, względnie, że podniesienie zarzutów na dzień 30 grudnia 2024 r. z jakichś powodów nie było możliwe. Samo posiłkowanie się informacjami publikowanymi w Internecie na początku 2025 r. okoliczności takiej nie wykazuje;

–w odniesieniu do umowy z Kolejami Szwajcarskimi SBB AG Odwołujący jako podstawy faktyczne zarzutu powołał się na okoliczności wynikające z porozumienia zawartego 3 marca 2023 r. przez ww. zamawiającego z firmą Alstom Schweiz AG, a na potwierdzenie stawianych tez załączył artykuł prasowy z marca 2023 r. oraz komunikat Kolei Szwajcarskich z marca 2023 r. Powyższe potwierdza, że o okolicznościach stanowiących podstawy faktyczne zarzutu wiedział lub mógł powziąć wiedzę już w dacie oceny wniosków. Odwołujący nie przedstawił twierdzeń, które wykazywałyby, że zdarzenia konstytuujące zarzut miały miejsce później, czy też że nie mógł on przy dochowaniu należytej staranności powziąć o nich wcześniej wiedzy.

Mając na uwadze powyższe, Izba odrzuciła odwołanie w części obejmującej zarzuty oznaczone lit. A i B w *petitum* odwołania, co znalazło odzwierciedlenie w pkt 1 sentencji orzeczenia.

W pozostałym zakresie Izba oddaliła odwołanie.

Izba w pierwszej kolejności uznała, że Odwołujący, jako podmiot zainteresowany uzyskaniem zamówienia, który złożył ofertę w postępowaniu, a wnosząc odwołanie dąży do unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej i do odrzucenia oferty wybranego wykonawcy, posiada interes w uzyskaniu zamówienia oraz może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez Zamawiającego przepisów ustawy Pzp, czym wypełnił materialnoprawne przesłanki dopuszczalności odwołania, o których mowa w art. 505 ust. 1 ustawy Pzp.

Izba za bezzasadny uznała zarzut oznaczony lit. C, tj. zarzut naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a i c oraz art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 4 i art. 16 pkt 1 ustawy Pzp oraz w zw. z § 4 ust. 1 pkt 3 lit. b oraz ust. 3 rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 23 grudnia 2020 r. w sprawie podmiotowych środków dowodowych oraz innych dokumentów lub oświadczeń, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy (dalej jako „Rozporządzenie w sprawie podmiotowych środków dowodowych").

Art. 16 pkt 1 ustawy Pzp wskazuje, że Zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców. Zgodnie z art. 109 ust. 1 ustawy Pzp z postępowania o udzielenie zamówienia zamawiający może wykluczyć wykonawcę: 4) w stosunku do którego otwarto likwidację, ogłoszono upadłość, którego aktywami zarządza likwidator lub sąd, zawarł układ z wierzycielami, którego działalność gospodarcza jest zawieszona albo znajduje się on w innej tego rodzaju sytuacji wynikającej z podobnej procedury przewidzianej w przepisach miejsca wszczęcia tej procedury; 8) który w wyniku zamierzonego działania lub rażącego niedbalstwa wprowadził zamawiającego w błąd przy przedstawianiu informacji, że nie podlega wykluczeniu, spełnia warunki udziału w postępowaniu lub kryteria selekcji, co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia, lub który zataił te informacje lub nie jest w stanie przedstawić wymaganych podmiotowych środków dowodowych; 10) który w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa przedstawił informacje wprowadzające w błąd, co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia. W myśl art. 226 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli: została złożona przez wykonawcę: a) podlegającego wykluczeniu z postępowania; c) który nie złożył w przewidzianym terminie oświadczenia, o którym mowa w art. 125 ust. 1, lub podmiotowego środka dowodowego, potwierdzających brak podstaw wykluczenia lub spełnianie warunków udziału w postępowaniu, przedmiotowego środka dowodowego, lub innych dokumentów lub oświadczeń.

Ponadto zgodnie z 2 ust. 1 pkt 6 Rozporządzenia w sprawie podmiotowych środków dowodowych w celu potwierdzenia braku podstaw wykluczenia wykonawcy z udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, zwanego dalej ,,postępowaniem", zamawiający może żądać następujących podmiotowych środków dowodowych: odpisu lub informacji z Krajowego Rejestru Sądowego lub z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, w zakresie art. 109 ust. 1 pkt 4 ustawy, sporządzonych nie wcześniej niż 3 miesiące przed jej złożeniem, jeżeli odrębne przepisy wymagają wpisu do rejestru lub ewidencji. Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 3 lit. b Rozporządzenia w sprawie podmiotowych środków dowodowych jeżeli wykonawca ma siedzibę lub miejsce zamieszkania poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, zamiast (…) odpisu albo informacji z Krajowego Rejestru Sądowego lub z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 6 - składa dokument lub dokumenty wystawione w kraju, w którym wykonawca ma siedzibę lub miejsce zamieszkania, potwierdzające odpowiednio, że: (…) b) nie otwarto jego likwidacji, nie ogłoszono upadłości, jego aktywami nie zarządza likwidator lub sąd, nie zawarł układu z wierzycielami, jego działalność gospodarcza nie jest zawieszona ani nie znajduje się on w innej tego rodzaju sytuacji wynikającej z podobnej procedury przewidzianej w przepisach miejsca wszczęcia tej procedury. § 4 ust. 3 Rozporządzenia w sprawie podmiotowych środków dowodowych stanowi, że jeżeli w kraju, w którym wykonawca ma siedzibę lub miejsce zamieszkania lub miejsce zamieszkania ma osoba, której dokument dotyczy, nie wydaje się dokumentów, o których mowa w ust. 1, lub gdy dokumenty te nie odnoszą się do wszystkich przypadków, o których mowa w art. 108 ust. 1 pkt 1, 2 i 4, art. 109 ust. 1 pkt 1, 2 lit. a i b oraz pkt 3 ustawy, zastępuje się je odpowiednio w

całości lub w części dokumentem zawierającym odpowiednio oświadczenie wykonawcy, ze wskazaniem osoby albo osób uprawnionych do jego reprezentacji, lub oświadczenie osoby, której dokument miał dotyczyć, złożone pod przysięgą, lub, jeżeli w kraju, w którym wykonawca ma siedzibę lub miejsce zamieszkania lub miejsce zamieszkania ma osoba, której dokument miał dotyczyć, nie ma przepisów o oświadczeniu pod przysięgą, złożone przed organem sądowym lub administracyjnym, notariuszem, organem samorządu zawodowego lub gospodarczego, właściwym ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania wykonawcy lub miejsce zamieszkania osoby, której dokument miał dotyczyć. Przepis ust. 2 stosuje się.

W ocenie Izby Odwołujący nie wykazał, że Przystępujący nie złożył właściwego podmiotowego środka dowodowego dotyczącego podmiotu udostępniającego zasoby - Alstom Schweiz AG w zakresie, który potwierdza brak podstawy wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp, jak i nie wykazał, aby swoim zachowaniem Przystępujący wprowadził Zamawiającego w błąd (lub przedstawił informacje wprowadzające w błąd), co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez Zamawiającego w postępowaniu.

Argumentacja zawarta w odwołaniu została oparta na twierdzeniu, że Przystępujący nie złożył właściwego w zakresie podstawy wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp dokumentu, tj. dokumentu wydawanego przez urząd Betreibungs und Konkursamt, który prowadzi stosowny rejestr dotyczący likwidacji i upadłości. Odwołujący wskazał ponadto, że oświadczenie złożone pod przysięgą można złożyć tylko w przypadku, gdy nie jest możliwe pozyskanie dokumentu urzędowego. W efekcie Przystępujący nie złożył, mimo wezwania, prawidłowych podmiotowych środków dowodowych, co powinno skutkować odrzuceniem oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c) ustawy Pzp. Ponadto zdaniem Odwołującego Przystępujący wprowadził Zamawiającego w błąd treścią oświadczenia złożonego w odpowiedzi na wezwanie z 29 sierpnia 2025 r. do wyjaśnienia podmiotowych środków dowodowych dotyczących Alstom Schweiz AG, gdzie wskazano, że „*nie istnieją inne odpowiednie rejestry albo inne równoważne dokumenty wydane przez właściwy organ sądowy lub administracyjny*."

Odnosząc się do powyższego Izba wskazuje, że Odwołujący pominął w treści odwołania okoliczność, że Przystępujący w odpowiedzi na wezwanie do złożenia podmiotowych środków dowodowych wystosowane na podstawie art. 126 ust. 1 ustawy Pzp, w zakresie podstawy wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp, złożył nie tylko oświadczenie spółki Alstom Schweiz AG, ale także dokument rejestrowy z Urzędu Rejestracji Handlowej Kantonu Zurych (wraz z tłumaczeniem). Z pisma przewodniego wówczas złożonego przez Przystępującego wprost wynika, że dokument ten został złożony m.in. w celu wykazania braku podstawy wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp („*W załączeniu przesyłamy odpisy lub informacje z rejestru sądowego w Holandii, Szwajcarii i Francji w zakresie art. 109 ust. 1 pkt 4 Ustawy Pzp*"). Oświadczenie wykonawcy zostało złożone dodatkowo („*Ponadto, w załączeniu przedkładamy również poniższe dokumenty potwierdzające, że wobec podmiotu udostępniającego zasoby nie otwarto likwidacji, nie ogłoszono upadłości, jego aktywami nie zarządza likwidator lub sąd, nie zawarł układu z wierzycielami, jego działalność gospodarcza nie jest zawieszona ani nie znajduje się on w innej tego rodzaju sytuacji wynikającej z podobnej procedury przewidzianej w przepisach miejsca wszczęcia tej procedury - wystawione nie wcześniej niż 3 miesięcy ich złożeniem i/lub oświadczenie podmiotu udostępniającego zasoby w tym zakresie, ze wskazaniem osób uprawnionych do jego reprezentacji, złożone przed notariuszem*"). Zarówno w polskim porządku prawnym, jak i w wielu krajach europejskich właściwym podmiotowym środkiem dowodowym w celu potwierdzenia braku istnienia podstawy wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp jest właśnie informacja z rejestru handlowego (w Polsce informacja z KRS lub CEIDG). Przystępujący taką informację złożył i nie ujawniono w niej, aby podmiot udostępniający zasoby - Alstom Schweiz AG był podmiotem, w stosunku do którego otwarto likwidację, ogłoszono upadłość, którego aktywami zarządza likwidator lub sąd, zawarł układ z wierzycielami, którego działalność gospodarcza jest zawieszona albo znajduje się on w innej tego rodzaju sytuacji wynikającej z podobnej procedury przewidzianej w przepisach miejsca wszczęcia tej procedury. Dokument rejestrowy z Urzędu Rejestracji Handlowej Kantonu Zurych dla spółki Alstom Schweiz AG znajdował się w posiadaniu Zamawiającego i został wzięty przez niego pod uwagę przy ocenie istnienia braku podstaw wykluczenia podmiotu udostępniającego Przystępującemu zasoby.

Tymczasem Odwołujący w ramach podstaw faktycznych zarzutów w ogóle nie odniósł się do faktu złożenia przez Przystępującego dokumentu z Urzędu Rejestracji Handlowej Kantonu Zurychi nie przedstawił w odwołaniu żadnej argumentacji mającej wskazywać, że jest to dokument niewystarczający. Odwołujący poprzestał na postawieniu tezy, że właściwym organem jest Betreibungs und Konkursamt, który może wydać stosowne zaświadczenie w zakresie braku otwarcia likwidacji i braku upadłości, bez szerszego odniesienia się do działalności przedsiębiorstw w Szwajcarii i prawa szwajcarskiego regulującego wpisy do stosownych rejestrów. Nie było okolicznością sporną w sprawie to, że możliwe jest uzyskanie informacji w zakresie likwidacji i upadłości z Betreibungsregister, w ocenie Izby nie zostało jednak przez Odwołującego dowiedzione, że jest to jedyne właściwe źródło informacji o otwarciu likwidacji i braku upadłości, a posłużenie się odpisem wydanym przez Urząd Rejestracji Handlowej Kantonu Zurych nie może zostać uznane za

prawidłowe. Złożony przez Odwołującego dowód w postaci pisma Ambasady Szwajcarii w Polsce potwierdza, że oficjalne źródło informacji gospodarczych o przedsiębiorstwie stanowi wyciąg z rejestru handlowego, który zawiera informacje na temat działalności przedsiębiorstwa, w tym dotyczące tego, czy jego działalność gospodarcza jest zawieszona lub czy znajduje się ono w podobnej sytuacji. Fakt, że informacje dotyczące likwidacji czy upadłości można uzyskać także z innego, bardziej szczegółowego rejestru, nie jest równoznaczny z obowiązkiem złożenia przez wykonawcę dokumentu z tego właśnie rejestru. Jak wynika z opinii prawnej złożonej jako dowód w sprawie przez Zamawiającego, Rejestr Handlowy Kantonu Zurychu jest publiczną bazą danych zarządzaną przez ww. kanton, która zawiera informacje m.in. o strukturze prawnej, statusie, własności i zarządzaniu zarejestrowanych przedsiębiorstw i podmiotów prawnych. Wypis pokazuje, że na dzień jego sporządzenia spółka nie jest w trakcie likwidacji, spółka nie została ogłoszona upadłą, żaden specjalny zarządca masy upadłościowej ani likwidator nie został powołany do zarządzania i likwidacji aktywów spółki, spółce nie zostało przyznane tymczasowe ani ostateczne moratorium na spłatę długu w celu zawarcia układu z wierzycielami, nie została zawarta żadna umowa układowa z przeniesieniem aktywów, spółka nie została wykreślona z rejestru handlowego z powodu zaprzestania działalności gospodarczej i nieposiadania już żadnych aktywów, którymi można rozporządzać.

Opinia złożona przez Odwołującego jako przeciwdowód zasadniczo okolicznościom tym nie przeczy – wynika z niej wprost, że potwierdzenie braku wszczęcia postępowania likwidacyjnego (w odniesieniu do wszystkich przypadków postawienia spółki w stan likwidacji), potwierdzenie, że majątek spółki nie jest zarządzany przez likwidatora albo sąd, potwierdzenie że spółka nie zawarła układu z wierzycielami może mieć miejsce zarówno na podstawie wyciągu z rejestru handlowego, jak i wyciągu z Betreisbungregister. Dokumenty w tym zakresie mają więc charakter równorzędny. Opinia ta wskazuje ponadto, że ani wyciąg z rejestru handlowego, ani wyciąg z Betreisbungregister nie odnoszą się do kwestii zawieszenia działalności spółki, co z kolei jest sprzeczne z informacjami zawartymi w innym dowodzie złożonym przez Odwołującego, tj. w piśmie z Ambasady Szwajcarii w Polsce, z którego wynika, że informacje co do zawieszenia działalności można potwierdzić wyciągiem z rejestru handlowego. W kontekście znajdowania się „w innej tego rodzaju sytuacji wynikającej z podobnej procedury" pismo Ambasady Szwajcarii w Polsce również wskazuje na możliwość potwierdzenia tej okoliczności wyciągiem z rejestru handlowego, zaś opinia złożona przez Odwołującego do tego zakresu nie referuje. Jedynie w pkt 2.2. opinii „Potwierdzenie braku wszczęcia postępowania upadłościowego" opinia wskazuje wyłącznie na wyciąg z Betreisbungregister, niemniej po pierwsze art. 109 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp nie odnosi się do kwestii wszczęcia postępowania upadłościowego, a do ogłoszenia upadłości, po drugie opinia nie odnosi się bezpośrednio do możliwości pozyskania informacji na temat ogłoszenia upadłości z rejestru handlowego, a jedynie wskazuje, że szczegółowe informacje, w tym o wszczęciu i zakończeniu postępowań upadłościowych, można pozyskać w oparciu o pełny wyciąg z rejestru Betreisbungregister, wreszcie po trzecie Przystępujący jako dowód złożył przykładowy dokument z rejestru prowadzonego przez Urząd Rejestracji Handlowej, z którego wprost wynika, że zawiera on informacje na temat ogłoszenia upadłości spółki. Z kolei pozostałe dowody złożone przez Odwołującego, tj. przykładowe dokumenty, jakie składa szwajcarska firma Stadler AG w postępowaniach o udzielenie zamówienia w celu wykazania braku podstaw wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp (dokumenty z Betreisbungregister), nie wykazują kluczowego dla rozstrzygnięcia faktu, że tylko tego rodzaju podmiotowe środki dowodowe należy uznać za właściwe.

W świetle powyższego Izba uznała, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie potwierdza podstaw faktycznych zarzutu z lit. C. Ze złożonych w sprawie dowodów wynika, że odpis z rejestru prowadzonego przez Urząd Rejestracji Handlowej Kantonu Zurych może stanowić podmiotowy środek dowodowy w zakresie wykazania braku podstaw wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp, w szczególności, że w stosunku do danego podmiotu nie otwarto likwidacji i nie ogłoszono upadłości (te dwie przesłanki były zasadniczo kwestionowane przez Odwołującego). Dowody złożone w sprawie wskazują, że niezbędne informacje w powyższym zakresie ujawniane są zarówno w rejestrze handlowym, jak i w Betreisbungregister. Oceny Izby nie zmienia podnoszona przez Odwołującego na rozprawie okoliczność, że informacje w rejestrze handlowym wprowadzane są z opóźnieniem. Analogiczna sytuacja ma miejsce w przypadku wpisów w Krajowym Rejestrze Sądowym, a mimo to ustawodawca właśnie informację z tego rejestru wskazuje jako właściwy podmiotowy środek dowodowy dla podstawy wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp. Dane ujawnione w tego rodzaju rejestrach zasadniczo korzystają z domniemania prawdziwości (por. art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 869). Jedynie na marginesie Izba wskazuje, że nie zostało wykazane przez Odwołującego, że Betreisbungregister zawiera informacje bardziej aktualne niż rejestr handlowy.

W ocenie Izby Odwołujący nie dowiódł ani że złożone przez Przystępującego podmiotowe środki dowodowe dotyczące spółki Alstom Schweiz AG nie stanowiły dokumentów prawidłowych i wystarczających dla stwierdzenia braku istnienia podstaw wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp, ani tym bardziej że Przystępujący przedstawił

informacje mające wprowadzić Zamawiającego w błąd co do dokumentów wydawanych w Szwajcarii w sposób mogący mieć istotny wpływ na decyzje Zamawiającego w postępowaniu. Przy czym do przesłanek z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 ustawy Pzp, Odwołujący w treści odwołania w ogóle się nie odniósł, poprzestając na hasłowym stwierdzeniu, że „*powyższe* [czyli oświadczenie Przystępującego – przyp. Izby] *stanowi wprowadzenie w błąd co do relewantnych dokumentów możliwych do pozyskania w Szwajcarii*". Zdaniem składu orzekającego nie stanowi to dostatecznego uzasadnienia dla zarzutu naruszenia art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 ustawy Pzp, gdyż dla skuteczności takiego zarzutu wymagane jest wykazanie kumulatywnego spełnienia się wszystkich przesłanek opisanych w tych przepisach. Ponadto w ocenie Izby trudno mówić tu o istnieniu choćby potencjalnego istotnego wpływu na decyzje podejmowane przez Zamawiającego, skoro Przystępujący oprócz oświadczeń własnych złożył także odpis z rejestru prowadzonego przez Urząd Rejestracji Handlowej Kantonu Zurych, a Odwołujący nie wykazał, aby był to nieodpowiedni podmiotowy środek dowodowy.

W tym stanie rzeczy Izba oddaliła odwołanie w zakresie zarzutu oznaczonego lit. C w *petitum* odwołania, co znalazło odzwierciedlenie w pkt 2 sentencji orzeczenia.

Biorąc pod uwagę wszystko powyższe Izba stwierdziła, że odwołanie podlega odrzuceniu w części oraz oddaleniu w pozostałym zakresie i na podstawie art. 553 ustawy Pzp orzekła jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do jego wyniku na podstawie art. 557 i 575 ustawy Pzp oraz § 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 w zw. z § 5 pkt 1 i 2 lit. b) Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania z dnia 30 grudnia 2020 r. (Dz. U. z 2020 r. poz. 2437).

Zgodnie z art. 557 ustawy Pzp w wyroku oraz w postanowieniu kończącym postępowanie odwoławcze Izba rozstrzyga o kosztach postępowania odwoławczego. Art. 575 ustawy Pzp stanowi, że strony oraz uczestnik postępowania odwoławczego wnoszący sprzeciw ponoszą koszty postępowania odwoławczego stosownie do jego wyniku. § 8 ust. 1 ww. rozporządzenia wskazuje, że w przypadku odrzucenia odwołania przez Izbę koszty ponosi odwołujący. Izba zasądza koszty, o których mowa w § 5 pkt 2, od odwołującego na rzecz zamawiającego. Z kolei § 8 ust. 2 pkt 1 ww. rozporządzenia stanowi, że w przypadku oddalenia odwołania przez Izbę w całości, koszty ponosi odwołujący. Wobec odrzucenia odwołania w części oraz oddalenia odwołania w pozostałym zakresie Izba kosztami postępowania obciążyła Odwołującego w całości, zasądzając od Odwołującego na rzecz Zamawiającego koszty postępowania w wysokości 3600 zł poniesione przez Zamawiającego z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika, udokumentowane fakturą złożoną do akt sprawy.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

Przewodnicząca:……..……

……..……

……..……